

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D. v právní věci

žalobce: J. H.
bytem X

zastoupen JUDr. Jiří Juříček, advokát
sídlem Údolní 222/5, 602 00 Brno
proti

žalovanému: Krajský úřad Kraje Vysočina
sídlem Žižkova 1882/57, 587 33 Jihlava

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 12. 2024, č. j. KUJI 108988/2024,
sp. zn. OOSČ 768/2024 OOSC/210,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Včasnou žalobou podanou u Krajského soudu v Brně (dále též „krajský soud“) napadl žalobce v záhlaví citované rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 12. 2024, č. j. KUJI 108988/2024, sp. zn. OOSČ 768/2024 OOSC/210 (dále jen „napadené rozhodnutí“). Tím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Velké Meziříčí, odboru dopravy a silničního hospodářství (dále jen „prvostupňový orgán“ či „správní orgán I. stupně“), ze dne 24. 10. 2024, č. j. DOP/67310/2024-troja/7704/2024 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“ či „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“ či „rozhodnutí o přestupku“).
2. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), jehož se měl dopustit tím, že dne 14. 5. 2024 ve 22:26 hod. řídil osobní motorové vozidlo tov. zn. Mercedes, RZ: X, na silnici č. 395, ve směru od obce Košíkov směrem na obec Ludvíkov, přičemž toto vozidlo *nesplňovalo technické podmínky* stanovené zákonem č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 56/2001 Sb.“). Na vozidle byly nalezeny závady „typu B“ podle přílohy č. 1 vyhlášky č. 82/2012 Sb., konkrétně *zjevné ostré hrany (na předním a zadním nárazníku), nárazníky netvořily celistvý povrch, přední nárazník byl k vozidlu uchycen upevňovacím popruhem na převážení nákladu, vozidlo mělo nefunkční brzdové osvětlení na levé zadní straně a nefunkční světlomet na pravé přední straně*. Uvedeným jednáním žalobce porušil § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu a z nedbalosti naplnil znaky přestupku podle 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona.
3. Za uvedený přestupek uložil prvostupňový orgán žalobci dle § 35 písm. b) a § 46 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, za užití § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu, *pokutu ve výši 2 000 Kč*. Současně byla žalobci rozhodnutím správního orgánu I. stupně uložena povinnost nahradit náklady správního řízení v paušální částce 1 000 Kč.

II. Napadené rozhodnutí

4. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný shrnul obsah správního spisu a zrekapituloval průběh řízení. Poté v rozsahu odvolacích námitek přezkoumal rozhodnutí o přestupku.
5. Žalovaný uvedl, že stěžejním důkazem v případě přestupku se skutkovou podstatou podle § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu je oznámení policie *obsahující fotodokumentaci a popis závad na kontrolovaném vozidle*. V daném případě policisté důkladně a přehledně zdokumentovali všechny závady na vozidle, které prokazatelně deklarují, že vozidlo žalobce *nesplňovalo technické podmínky* stanovené zákonem č. 56/2001 Sb. Soubor fotografií představuje v posuzované věci dostatečně kvalitní podklad k prokázání viny žalobce, jelikož na jednotlivých fotografiích lze příslušné závady na vozidle bez obtíží identifikovat a konstatovat.
6. Správní orgán I. stupně správně vyhodnotil podklady rozhodnutí jako objektivní a věrohodné. V odůvodnění rozhodnutí o přestupku zjištěné závady popsal náležitě a důkladně dle přiložené fotodokumentace a dle vizuálního zjištění dané závady kompatibilně dle přílohy č. 1 vyhlášky č. 82/2012 Sb. přiřadil k danému typu závady. V řešeném případě prvostupňový orgán závady *korektně posoudil jako závady „typu B“*, což je podle § 49 písm. b) zákona č. 56/2001 Sb. klasifikováno jako vážná závada, která

ovlivňuje provozní vlastnosti vozidla a je způsobilá ohrozit provoz na pozemních komunikacích, může nepříznivě působit na životní prostředí či spočívá ve vážném nedostatku v identifikaci vozidla.

7. K námitce žalobce, že k oznámení přestupku, na kterém chybí označení policie, nelze v řízení přihlédnout, žalovaný uvedl, že se jedná jen o *administrativní chybu*, jež nemá vliv na použitelnost oznámení. Současně ničemu nevádí, pokud prvostupňový orgán závěr o administrativní chybě převzal ze stanoviska odboru vnitřní kontroly PČR, jenž v posuzovaném případě přezkoumával správnost postupu zasahujících policistů.
8. Zároveň žalovaný k námitce žalobce zdůraznil, že uvedené důkazy byly pořízeny policií v rámci *dohledu nad bezpečností silničního provozu (BESIP)*. Při kontrole nad BESIP hlídka zjišťuje zejména, jestli je vozidlo v řádném technickém stavu, tj. jestli řidič ve smyslu § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu užil vozidlo, které splňuje podmínky stanovené zákonem č. 56/2001 Sb. Žalovaný nepřisvědčil argumentaci žalobce, že by v posuzovaném případě silniční kontrola byla provedena jako *cílená speciální kontrola technického stavu vozidla* ve smyslu § 6a zákona o silničním provozu, již jsou oprávnění provádět jen k tomu proškolení policisté služby dopravní policie.
9. Žalovaný dospěl k závěru, že prvostupňový orgán postupoval v přestupkovém řízení v souladu se zákonem a zjistil skutkový stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti. Jelikož spáchání přestupku žalobcem bylo v posuzované věci spolehlivě zjištěno i prokázáno, žalovaný odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí o přestupku jako zákonné a správné potvrdil.

III. Žaloba

10. Žalobce vnímá napadené rozhodnutí jako nesprávné i nezákonné. Správní orgány při zjišťování skutkového stavu věci vycházely z oznámení přestupku, jež nebylo způsobilé k tomu, aby bylo provedeno k důkazu. V oznámení *chybí označení policejní složky*, jež oznámení sepsala, a to včetně uvedení hodnoti, jména a příjmení osoby sepisující oznámení i osoby, která za PČR oznámení schvaluje. Zároveň pak správní orgány závěr o tom, že se jedná pouze o *administrativní pochybení*, nezákonně převzaly ze stanoviska odboru vnitřní kontroly PČR, která *není kompetentní* hodnotit důkazy ve správním řízení.
11. Současně je nepodložený i závěr správních orgánů, že v dané věci šlo o běžnou silniční kontrolu v rámci BESIP, nikoliv o specializovanou *technickou silniční kontrolu*. Jedině při technické silniční kontrole mohou být zjišťovány závady na vozidle a o provedení takové kontroly je nezbytné vystavit speciální doklad podepsaný osobou provádějící kontrolu i řidičem. Žalobce však nikdy takový doklad nepodepsal a nemá jej k dispozici.
12. Právě tak žalobce nesouhlasí s tím, že na vozidle byly zjištěny závady označované jako závady „typu B“ ve smyslu vyhlášky č. 211/2018 Sb. Takový závěr *nelze učinit z fotografií* pořízených policií v pozdních nočních hodinách za nedostatečného osvětlení, navíc výrazně zkreslených blikajícími světly policejního vozidla. I kdyby ovšem byly na vozidle žalobce skutečně zjištěny závady „typu B“, *nenaplnuje tato skutečnost skutkovou podstatu podle § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu*. Při zjištění závažné závady je vozidlo způsobilé k provozu ještě dalších 30 dnů od okamžiku zjištění příslušné závady, a tudíž *nejde o užívání technicky nezpůsobilého vozidla*.

13. Z uvedených důvodů žalobce krajskému soudu navrhl, aby napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení. Současně požádal nahradit náklady soudního řízení.

IV. Vyjádření žalovaného

14. Ve rámci vyjádření ze dne 24. 3. 2025 žalovaný odkázal na obsah napadeného rozhodnutí, které i nadále považuje za věcně správné a zákonné. Žalovaný trvá na tom, že přestupek je ve spisu řádně zdokumentován a závady vozidla podrobně popsány. Závěr o vině žalobce za přestupek je tak postaven na dostatečných a nevyvratitelných listinných důkazech. V této situaci žalovaný krajskému soudu navrhl zamítnutí žaloby.

V. Skutečnosti zjištěné ze správního spisu

15. Z oznámení přestupku PČR ze dne 15. 5. 2024 vyplývá, že dne 14. 5. 2024 ve 22:26 hod. řídil žalobce osobní motorové vozidlo tov. značky Mercedes-Benz, RZ: X, po silnici č. 395, ve směru od obce Košíkov směrem na obec Ludvíkov, kde byl zastaven a kontrolován hlídkou PČR. Po zastavení byl žalobce seznámen s porušením povinnosti dle § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, jelikož na jeho vozidle byly zjištěny *zjevné ostré hrany (přední a zadní nárazník), nefunkční brzdové osvětlení na levé zadní straně a dále nefunkční světlomet na pravé přední straně*, přičemž žalobce požadoval celou záležitost projednat ve správním řízení. Součástí oznámení přestupku je i fotodokumentace čítající celkem 8 barevných fotografií kontrolovaného vozidla. Podrobný průběh policejní kontroly je zachycen v úředním záznamu PČR ze dne 15. 5. 2024 a na DVD obsahující kamerový záznam ze služební kamery. Správní spis dále obsahuje též výpis z evidenční karty řidiče, kopii karty vozidla, druhové rozlišení vad podle vyhlášky č. 82/2012 Sb. nebo stanovisko odboru vnitřní kontroly Krajského ředitelství policie kraje Vysočina ze dne 12. 6. 2024, č. j. KRPJ-58409-25/ČJ-2024-160066-KU-MI ke stížnosti žalobce na průběh policejní kontroly.
16. Příkazem ze dne 3. 6. 2024 zahájil prvostupňový orgán s žalobcem řízení o přestupku ve smyslu § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Po podání odporu správní orgán I. stupně vyrozuměl žalobce o pokračování ve správním řízení a vydal rozhodnutí ze dne 29. 7. 2024, č. j. DOP/47577/2024-troja/7704/2024, které bylo žalovaným pro procesní pochybení zrušeno. Po vrácení věci k novému projednání prvostupňový orgán nařídil ve věci ústní jednání, jehož se žalobce osobně zúčastnil a k podstatě obvinění se podrobně vyjádřil. Následně bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, proti kterému se žalobce prostřednictvím svého právního zástupce včas odvolal. O odvolání žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím, které je v současné době předmětem řízení před krajským soudem.

VI. Posouzení věci krajským soudem

17. Krajský soud předně posoudil splnění podmínek řízení, přičemž dospěl k závěru, že žaloba byla podána ve lhůtě podle § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jde o žalobu přípustnou (zejm. § 65, § 68, § 70 s. ř. s.).
18. V souladu s § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s. přezkoumal krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování

správního orgánu. Při zjišťování skutkového stavu krajský soud vycházel ze správního spisu předloženého žalovaným.

19. Žaloba **není důvodná.**

20. Žalobce brojil proti napadenému i prvostupňovému rozhodnutí, jakož i správnímu řízení, které jejich vydání předcházelo, z více důvodů. Krajský soud rozčlenil odůvodnění rozsudku dle jednotlivých žalobních bodů.

a) Nedostatky oznámení přestupku PČR

21. Nejprve se krajský soud k námitce žalobce zabýval tím, jestli (ručně psané) oznámení přestupku PČR ze dne 14. 5. 2024 *bylo i přes absenci některých údajů dostatečně způsobilé k tomu*, aby z něj správní orgány mohly při svém rozhodování vycházet. Krajský soud přitom neshledal, že by předmětné oznámení vykazovalo vady takového charakteru, jež by jej činily nepoužitelným pro účely přestupkového řízení.
22. V projednávané věci považoval žalobce oznámení přestupku ze dne 14. 5. 2024 za nezákonné především proto, že v něm *chybělo označení konkrétní složky policie*, která jej sepsala. K tomu zdejší soud uvádí, že z ručně psaného oznámení přestupku skutečně není zřetelná informace o tom, příslušníci které policejní složky oznámení sepsali. Obdobně jako správní orgány však i krajský soud tento nedostatek vnímá v kontextu okolností věci *jen jako administrativní pochybení*, neboť strojově psaná verze oznámení přestupku (datovaná následujícího dne) již označení konkrétní policejní složky obsahuje. Této verzi navíc nasvědčuje i skutečnost, že správní orgán I. stupně obdržel spisovou dokumentaci od PČR jako celek, pročez není pochyb o tom, že obě oznámení zpracovalo právě *Obvodní oddělení PČR Velké Meziříčí*.
23. Současně zdejší soud nespatřuje v ničem problematické, pokud se správní orgány ztotožnily se závěrem stanoviska odboru vnitřní kontroly PČR ze dne 12. 6. 2024, které shodně nedostatky v oznámení přestupku vyhodnotilo jako administrativní povahy. Za situace, kdy správní orgán I. stupně s osvojující poznámkou odkázal na závěr stanoviska kontrolního orgánu PČR a tento převzal do odůvodnění svého rozhodnutí, je třeba na takový závěr *pohlížet jako na vlastní (původní) závěr správního orgánu I. stupně*. V uvedeném postupu krajský soud nevidí nic nezákonného, navíc v situaci, kdy ani sám žalobce neuvedl, *jak konkrétně* měl být postupem prvostupňového orgánu zkrácen na svých veřejných subjektivních právech.
24. Na rozdíl od žalobce pak krajský soud neshledal, že by ručně psaná verze oznámení přestupku postrádala označení hodnosti osoby sepisující oznámení, příp. identifikační údaje osoby, která za PČR oznámení schválila. Oba tyto údaje lze z oznámení přestupku *spolehlivě seznat* (viz údaje uvedené na samém konci oznámení). Jakkoliv je pravdou, že ručně psané oznámení neobsahuje jméno a příjmení osoby sepisující oznámení (obsahuje jen její podpis), tento nedostatek *spolehlivě doplňuje* strojově psaná verze oznámení, z níž je jméno i příjmení policisty sepisujícího oznámení jasně patrné. Současně identifikační údaje policisty sepisujícího oznámení figurují i u přehledu fotografií pořízených v průběhu policejní kontroly. Jméno a příjmení schvalujícího policisty je čitelné z razítka (npor. Bc. J. B., DiS.).
25. Na tomto místě pak zdejší soud dodává, že dílčí nedostatky ručně psaného oznámení přestupku *lze z velké části přisuzovat zejména obstrukčním praktikám žalobce*, který částečně vyplněný tiskopis oznámení poté, co mu jej zasahující hlídka PČR předložila ke

kontrole a případnému vyjádření, odmítl tento policistům vrátit zpět a uzamkl se s ním ve svém vozidle až do doby příjezdu další policejní hlídky, jejíž přivolání inicioval právě žalobce. Především v těchto zmatcích *narušujících řádný průběh kontroly* spatřuje krajský soud primární příčinu nesrovnalostí oznámení přestupku, které však *nemohou mít vliv* (ani ve vzájemném souhrnu) *na zákonnost, resp. procesní a informační hodnotu oznámení přestupku* pro účely přestupkového řízení. Námitku žalobce proto krajský soud vyhodnotil jako nedůvodnou.

b) Povaha policejní kontroly

26. Dále žalobce brojil proti závěru správních orgánů, že se v jeho případě jednalo o běžnou silniční kontrolu prováděnou v rámci dohledu nad BESIP. Je přesvědčen, že v jeho případě policisté *provedli specializovanou technickou silniční kontrolu*, jejíž náležitosti nebyly dodrženy. Ani této námitce zdejší soud nepřisvědčil.
27. Pokud se týče legálního vymezení tzv. technické silniční kontroly, touto kontrolou se dle § 6a odst. 1 zákona o silničním provozu rozumí „kontrola technického stavu a činnosti vozidla, jeho systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků a jejich vlivu na životní prostředí za účelem zjištění či vyloučení závad podle zvláštního právního předpisu.“ Jde o specifický druh kontroly prováděné PČR (či nově taktéž Inspekcí silniční dopravy), jejímž cílem je ověřit technický stav vozidla přímo v provozu. Nejedná se o běžnou silniční kontrolu prováděnou v rámci dohledu nad BESIP, ale o speciální hloubkovou kontrolu technické způsobilosti vozidla, která může v krajním případě vést až k zadržení osvědčení o registraci, jsou-li zjištěny závady, jež by závažným způsobem ohrožovaly bezpečnost silničního provozu, příp. nepříznivě působily na životní prostředí (srov. § 6b odst. 1 zákona o silničním provozu).
28. Platí, že pro technickou silniční kontrolu stanoví zákon zvláštní režim projevující se mj. tím, že ji smí provádět jen *proškolení policisté dopravní služby* a zároveň je třeba, aby byl řidič k provedení tohoto druhu kontroly policisty *předem vyzván*. Žádná z těchto podmínek přitom v souzené věci splněna nebyla a ani nic jiného nenasvědčuje tomu, že by kontrola žalobcova vozidla proběhla v režimu dle § 6a zákona o silničním provozu. Z obsahu správního spisu vyplývá, že kontrolu žalobce prováděli *policisté z Obvodního oddělení Velké Meziříčí*, tedy nikoliv specializovaná hlídka dopravní policie. Současně je ze spisové dokumentace zřejmé, že ke kontrole žalobcova vozidla přistoupili policisté *namátkově v rámci běžné hlídkové činnosti* poté, co si povšimli toho, že vozidlo žalobce jedoucí v inkriminované době v nočních hodinách po neosvětlené pozemní komunikaci nemělo funkční pravý přední světlomet. Nešlo tedy o cílenou technickou silniční kontrolu zaměřenou výhradně na posouzení technického stavu vozidla.
29. Krajský soud doplňuje z historie tohoto institutu, že speciální úprava technické silniční kontroly byla do zákona o silničním provozu doplněna novelizací z. č. 133/2011 Sb. s účinností ode dne 1. 8. 2011, přičemž cílem bylo zpřesnit podmínky zvláštních silničních kontrol prováděných policisty za účelem ověření technického stavu vozidla prostřednictvím zájždky do zařízení pro provedení kontroly technického stavu. Dále pak byl tento institut novelizován zákonem č. 193/2018 Sb. s účinností ode dne 1. 10. 2018, kde byla doplněna komplexní regulace tzv. technické silniční kontroly (mj. i mobilní jednotkou). Smyslem tam regulovaných povinností řidiče je zajistit řádný výkon technických silničních kontrol a zároveň řidiči garantovat, že uvedený institut nebude nepřiměřeným způsobem nadužíván (srov. Bušta, P. Kněžínek, J. Zákon o silničním

provozu. Komentář. In. ASPI). Jde tedy o takovou technickou kontrolu, kterou již nelze provést běžným ohledáním vozidla okem běžného příslušníka silniční hlídky, tedy o speciální a odůvodněný kontrolní postup provedený profesionálním způsobem.

30. Tyto skutečnosti s přihlédnutím k tomu, že žalobce jako řidič vozidla *nebyl zasahujícími policisty vyzván*, aby podrobil své vozidlo technické silniční kontrole (sám žalobce uvedl, že jej policisté neinformovali, jaký konkrétní úkon v jeho případě provádějí), ve prospěch speciálního režimu kontroly podle § 6a zákona o silničním provozu nesvědčí. Za dané situace i vzhledem k pouhým okem zjistitelným vadám žalobcem řízeného vozidla tak nebylo potřeba, aby policisté po ukončení kontroly vystavili žalobci speciální doklad ve smyslu § 4 vyhlášky č. 82/2012 Sb.
31. Konečně zdejší soud odmítl i argumentaci žalobce, že technický stav vozidla nelze kontrolovat při běžné silniční kontrole prováděné v rámci dohledu nad BESIP. Krajský soud připomíná, že PČR vykonává dohled nad bezpečností a plynulostí provozu na pozemních komunikacích mj. tím, že *kontroluje dodržování povinností účastníků a pravidel provozu na pozemních komunikacích* a podílí se na jeho řízení [§ 124 odst. 11 písm. a) zákona o silničním provozu]. Mezi základní povinnosti řidiče jako účastníka silničního provozu se přitom řadí i *povinnost užívat v provozu na pozemních komunikacích jen takové vozidlo, jež splňuje podmínky stanovené zákonem č. 56/2001 Sb.* Zdejší soud proto nemá pochyb o pravomoci PČR kontrolovat technickou způsobilost vozidla i při běžné silniční kontrole, jako v případě žalobce, a to právě tam, kde jsou vady zjevné při běžné kontrole vozidla a není zapotřebí žádných dalších měřicích či technickým postupů, které policejní hlídka nemá k dispozici. Ani v tomto ohledu tak krajský soud námitce žalobce nepřisvědčil.

c) Existence závad „typu B“

32. Žalobce brojil taktéž proti závěru správních orgánů, že na jeho vozidle byly při kontrole zjištěny závady označované jako „typu B“. Fotodokumentaci pořízenou PČR během silniční kontroly žalobce považuje za *silně zkreslující a nedostatečnou k prokázání jednotlivých závad vozidla*. Po pečlivém přezkoumání správního spisu shledal krajský soud i tuto námitku nedůvodnou.
33. Podle § 49 zákona o silničním provozu platí, že: *„Technickou prohlídkou silničního vozidla mohou být zjištěny 3 stupně závad, kterými jsou a) lehká závada, která nemá významný vliv na provozní vlastnosti vozidla, bezpečnost provozu na pozemních komunikacích ani životní prostředí, b) vážná závada, která ovlivňuje provozní vlastnosti vozidla, je způsobilá ohrozit provoz na pozemních komunikacích, může nepříznivě působit na životní prostředí nebo spočívá ve vážném nedostatku v identifikaci vozidla (tzv. závada „typu B“) nebo c) nebezpečná závada, která bezprostředně ohrožuje bezpečnost jízdy silničního vozidla, provoz na pozemních komunikacích nebo životní prostředí.“*
34. Podrobný popis a klasifikaci závad pak upravuje vyhláška č. 82/2012 Sb., jež k závadám „typu B“ řadí rovněž stav kdy *nesvítí některý povinný světlomet (bod 4.1.1.1.3), nesvítí některá povinná brzdová svítidla (bod 4.3.1.1.2), zařízení ochrany proti podjetí zezadu, boční ochrana, nárazník, je-li vyžadován, chybí, je neúplný nebo některá část zařízení je poškozená tak, že zařízení neplní svůj účel nebo konstrukce zařízení nebo jeho montáž na vozidle není v souladu s požadavky (bod 6.1.4.1.2) a u zařízení ochrany proti podjetí zezadu, boční ochrany nebo nárazníku, chybí bezpečné zakončení ostrých nebo náběžných hran*

(krytky) nebo zařízení je deformované, prasklé, neúplné nebo je poškozené natolik, že může způsobit zachycení osob (nebezpečné brany) (bod 6.1.4.2.1).

35. V posuzované věci krajský soud dospěl k závěru, že veškeré tyto závady byly v průběhu silniční kontroly dne 14. 5. 2024 na vozidle žalobce zasahujícími policisty *zjištěny* a na základě pořízené fotodokumentace i *spolehlivě prokázány*. Zdejší soud nesdílí názor žalobce, že by pořízené snímky trpěly deficitem, které by bránily identifikaci a následné klasifikaci jednotlivých závad tak, jak byly posouzeny správními orgány. Naopak konstatuje, že jednotlivé fotografie byly pořízeny *natolik kvalitně a detailně*, že ani absence denního světla či v pozadí blikající výstražná světla policejního vozu nebrání závěru, že vozidlo žalobce nesplňovalo technické podmínky stanovené zákonem č. 56/2001 Sb. Poněvadž fotografie *zřetelně zachycují všechny z hlediska technického stavu problematické části a prvky vozidla žalobce*, posoudily správní orgány technický stav vozidla zcela správně, jestliže shledaly, že vozidlo trpí závadami kategorie „typu B“.
36. Krajský soud uzavírá, že on sám nemá žádné pochybnosti o tom, že vozidlo žalobce vykazovalo v okamžiku policejní kontroly deklarované technické nedostatky a současně že tyto nedostatky svým charakterem a intenzitou odpovídaly závadám „typu B“. Správní orgány zjistily stav věci *bez důvodných pochybností* a veškeré důkazy *posoudily řádně* v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů.

d) Naplnění znaků skutkové podstaty přestupku

37. Poslední námitka, že i kdyby byly na vozidle objektivně zjištěny závažné závady (odpovídající „typu B“), nenaplnuje tato skutečnost skutkovou podstatu přestupku vymezenou v § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, neboť takové vozidlo je technicky způsobilé k provozu na pozemních komunikacích ještě dalších 30 dní od zjištění závady. Ani této námitce krajský soud nepřisvědčil.
38. Krajský soud připomíná, že podle § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu je řidič kromě povinností uvedených v § 4 povinen *užít vozidlo, které splňuje technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem*, přičemž nedodržením této povinnosti se dopustí přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. V souzené věci přitom bylo spolehlivě prokázáno, že vozidlo žalobce technické podmínky stanovené zákonem č. 56/2001 Sb. nesplňovalo, jelikož *vykazovalo závažné závady* ve smyslu § 49 písm. b) téhož zákona. Již tím došlo k porušení povinnosti podle § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, poněvadž v momentě policejní kontroly *nebylo žalobcovo vozidlo z hlediska technického stavu bezvadné*, nýbrž vykazovalo hned několik nedostatků.
39. Je přitom lhotežné, že v posuzované věci byly tyto nedostatky kvalifikovány jako vážné závady, v jejichž případě skutečně § 51 odst. 1 zákona č. 56/2001 Sb. připouští možnost dalšího užívání vozidla v silničním provozu po dobu 30 dní od zjištění závady. To, že v případě zjištění vážné závady dle § 49 písm. b) zákona č. 56/2001 Sb. lze vozidlo po dobu náhradní lhůty legálně dále užívat v silničním provozu, je jen *důsledek režimu konkrétní závady*, což *nic nemění* na tom, že vozidlo žalobce v okamžiku kontroly policií nesplňovalo technické podmínky ve smyslu zákona č. 56/2001 Sb., což samo o sobě postačuje pro naplnění skutkové podstaty přestupku dle § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu.
40. Z tohoto důvodu proto není ani poslední námitka žalobce důvodná a napadené rozhodnutí je i v tomto ohledu věcně správné a zákonné.

VII. Závěr a náklady řízení

41. Jelikož krajský soud neshledal námitky žalobce důvodnými, rozhodl o žalobě tak, že ji v plném rozsahu zamítl, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.
42. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., dle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, jenž měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.). Žalovanému pak v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, resp. ani náhradu nákladů řízení nepožadoval, pročez se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok III.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 16. září 2025

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D. v. r.
samosoudce